

CONSTITUȚIA ORGANIZAȚIEI INTERNAȚIONALE A MUNCII

însoțită de

Declarația cu privire la obiectivele și scopurile Organizației Internaționale a Muncii,
adoptată la Philadelphia, la 10 mai 1944

Preambul

Avînd în vedere că pacea universală și durabilă se poate instaura doar în baza justiției sociale;

Avînd în vedere totodată că condițiile de muncă existente implică dificultăți și privațiuni injuste pentru un număr mare de oameni, ceea ce produce îngrijorări atît de serioase, încît pacea și armonia lumii sunt puse în pericol; și că îmbunătățirea acestor condiții este necesară în regim de urgență; că prin reglementarea, de exemplu, a timpului de muncă, inclusiv stabilirea numărului de ore de muncă maxim pentru o zi și pentru o săptămînă, reglementarea ofertei de muncă, prevenirea șomajului, asigurarea unei remunerații adecvate, protecția salariaților împotriva incapacității de muncă, a bolilor profesionale și a accidentelor de muncă, protecția copiilor, a tinerilor și a femeilor, asigurarea pentru limită de vîrstă și accidente de muncă, protecția intereselor salariaților care sunt angajați în alte țări, recunoașterea principiului remunerației egale pentru o muncă de valoare egală, recunoașterea principiului libertății de asociere, organizarea învățămîntului profesional și tehnic și alte măsuri;

De asemenea, *avînd în vedere* că neadoptarea, de către orice națiune a condițiilor umane de muncă constituie un obstacol în calea altor națiuni care doresc să îmbunătățească aceste condiții în țările lor;

Înaltele Părți Contractante, fiind motivate de sentimentul justiției și al umanității, precum și de dorința de a asigura pacea permanentă în lume, și în vederea atingerii obiectivelor stabilite în acest Preambul, au convenit asupra următoarei Constituții a Organizației Internaționale a Muncii:

Capitolul I. Organizarea

Articolul 1. Instituirea

1. Pentru promovarea obiectivelor stabilite în Preambulul prezentei Constituții și în Declarația cu privire la obiectivele și scopurile Organizației Internaționale a Muncii, adoptată la Philadelphia, la 10 mai 1944, textul căreia este anexat la prezenta Constituție, se instituie o organizație care va funcționa permanent.

CALITATEA DE MEMBRU

2. Membrii Organizației Internaționale a Muncii vor fi Statele care erau membri ai Organizației la data de 1 noiembrie 1945, precum și alte State care pot deveni membri, în conformitate cu dispozițiile paragrafelor 3 și 4 ale prezentului articol.

3. Orice membru cu drepturi depline al Organizației Națiunilor Unite și orice stat admis ca membru al Organizației Națiunilor Unite printr-o decizie a Adunării Generale, în conformitate cu prevederile Cartei, poate deveni membru al Organizației Internaționale a Muncii comunicînd Directorului General al Biroului Internațional al Muncii acceptarea expresă a obligațiilor stabilite de Constituția Organizației Internaționale a Muncii.

4. Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii poate admite, de asemenea, în calitate de membru al Organizației candidatul care întrunește 2/3 din voturile delegaților prezenți la ședință, inclusiv 2/3 din numărul delegaților cu drept de vot prezenți din partea Guvernelor. Asemenea admitere intră în vigoare din momentul comunicării de către

Guvernul noului Membru a acceptării exprese a obligațiilor stabilite de Constituția Organizației Internaționale a Muncii în adresa Directorului General al Biroului Internațional al Muncii.

RETRAGEREA DIN CADRUL ORGANIZAȚIEI

5. Niciun membru al Organizației Internaționale a Muncii nu se poate retrage din Organizație fără o notificare prealabilă cu privire la intenția sa care urmează să fie adresată Directorului General al Biroului Internațional al Muncii. O astfel de notificare va produce efecte după doi ani de la data primirii acesteia de către Directorul General, sub rezerva că Membrul are, la acea dată, onorate toate obligațiile financiare ce decurg din calitatea sa de membru. Atunci când un Membru a ratificat oricare dintre Convențiile internaționale ale muncii, retragerea din cadrul Organizației nu va afecta continuitatea valabilității pentru perioada prevăzută în Convenția respectivă a tuturor obligațiilor care rezultă din conținutul acesteia sau legate de aceasta.

READMITEREA

6. În cazul în care un Stat a încetat să mai fie membru al Organizației, readmiterea sa în calitate de Membru este guvernată de dispozițiile paragrafului 3 sau 4 al prezentului articol, după caz.

Articolul 2. Organizarea

1. Organizația permanentă este constituită din:

- (a) Conferința Generală (*General Conference*) a reprezentanților Membrilor;
- (b) Consiliul de Administrație (*Governing Body*), componența căruia este descrisă în Articolul 7; și
- (c) Biroul Internațional al Muncii (*International Labour Office*), condus de Consiliul de Administrație.

Articolul 3. Conferința

REUNIUNI ȘI DELEGAȚII

1. Reuniunile Conferinței Generale a reprezentanților Statelor-membre vor avea loc ori de câte ori va apărea necesitatea, dar nu mai puțin de o dată în fiecare an. Conferința va fi alcătuită din câte patru reprezentanți ai fiecărui Stat-membru, dintre care doi vor fi delegați de către Guvern, iar ceilalți doi vor fi delegați, respectiv, din partea angajatorilor și salariaților fiecărui Stat-membru.

CONSILIERII

2. Fiecare delegat poate fi însoțit de către consilieri, numărul cărora nu poate fi mai mare de doi pentru fiecare dintre chestiunile stabilite în agenda reuniunii. Atunci când Conferința examinează probleme ce vizează în special femeile, este necesar ca cel puțin unul dintre consilieri să fie o femeie.

CONSILIERII DIN TERITORIILE NEMETROPOLITANE

3. Fiecare Membru care este responsabil pentru relațiile internaționale ale unor teritorii nemetropolitane poate numi în calitate de consilieri suplimentari pentru fiecare dintre delegații săi:

- (a) persoane desemnate de către acesta în calitate de reprezentanți ai respectivului teritoriu, privind problemele din cadrul administrației autonome a acestui teritoriu; și

(b) persoane desemnate de acesta pentru a consilia delegații săi în ceea ce privește teritoriile fără autonomie.

4. În cazul în care un teritoriu este sub autoritatea a doi sau mai mulți Membri, pot fi desemnate persoane pentru a consilia delegații respectivilor Membri.

NUMIREA REPREZENTANȚILOR NON-GUVERNAMENTALI

5. Membrii se angajează să desemneze delegați și consilieri non-guvernamentali aleși de comun acord cu organizațiile industriale cele mai reprezentative, în cazul în care există astfel de organizații, ale angajatorilor sau lucrătorilor, după caz, din țările respective.

STATUTUL CONSILIERILOR

6. Consilierii nu vor putea lua cuvântul decât la cererea delegatului pe care îl însoțesc și cu autorizația specială a Președintelui Conferinței, și nu au drept de vot.

7. Un delegat poate numi, prin notificare în scris adresată Președintelui, pe unul dintre consilierii săi să acționeze în calitate de adjunctul său, iar consilierului, în această calitate, i se va permite să ia cuvântul și să voteze.

8. Numele delegaților și al consilierilor lor vor fi comunicate Biroului Internațional al Muncii de către guvernul fiecăruia dintre Membri.

ACREDITAREA

9. Acreditarea delegaților și consilierilor lor va face obiectul unui control de către Conferință, care poate, prin votul exprimat a 2/3 din delegații prezenți, să refuze admiterea oricărui delegat sau consilier considerat a nu fi fost desemnat în conformitate cu acest articol.

Articolul 4. Dreptul de vot

1. Fiecare delegat este în drept să-și exercite votul individual asupra tuturor chestiunilor supuse discuției de către Conferință.

2. În cazul în care unul dintre Membri omite să desemneze unul dintre delegații non-guvernamentali pe care este în drept să-l desemneze, celui al delegat non-guvernamental i se permite să fie prezent și să ia cuvântul în cadrul lucrărilor Conferinței, dar nu i se permite să voteze.

3. În cazul în care, conform articolului 3, Conferința refuză să admită un delegat al unuia dintre Membri, prevederile prezentului articol se aplică ca și în cazul în care delegatul nu a fost desemnat.

Articolul 5. Locul de reuniune al Conferinței

1. Reuniunile Conferinței, sub rezerva oricărei decizii adoptate de însăși Conferința la o întâlnire anterioară, se vor desfășura în locul în care va fi decis de către Consiliul de Administrație.

Articolul 6. Sediul Biroului Internațional al Muncii

1. Orice schimbare a sediului Biroului Internațional al Muncii va fi decisă de către Conferință cu majoritatea de 2/3 din voturile exprimate de delegații prezenți.

Articolul 7. Consiliul de Administrație

COMPONENTA

1. Consiliul de Administrație este format din 56 de persoane dintre care:
28 sunt reprezentanți din partea guvernelor,
14 sunt reprezentanți din partea angajatorilor, și
14 sunt reprezentanți din partea salariaților.

REPREZENTANȚII GUVERNELOR

2. Dintre cele 28 de persoane care reprezintă guvernele, 10 vor fi desemnați de către statele-membre cu cele mai importante industrii (*Members of chief industrial importance*)^[1], și 18 vor fi desemnați de către Membrii selectați în acest scop de către delegații guvernamentali la Conferință, cu excepția celor 10 delegați ai Membrilor menționați mai sus.

STATELE CU CELE MAI IMPORTANTE INDUSTRII

3. Consiliul de Administrație va determina, după necesitate, care sunt statele-membre cu cele mai importante industrii și va elabora reguli pentru a asigura că toate chestiunile privind alegerea membrilor cu cele mai importante industrii au fost evaluate de către o comisie imparțială înainte ca Consiliul de Administrație să ia o decizie. Orice contestație a unui Membru împotriva declarației Consiliului de Administrație privind statele-membre cu cele mai importante industrii va fi examinată de către Conferință; însă o contestație depusă în adresa Conferinței nu va suspenda aplicarea declarației până în momentul în care Conferința se va expune asupra contestației.

REPREZENTANȚII ANGAJATORILOR ȘI AI SALARIAȚILOR

4. Persoanele care reprezintă angajatorii și cele care reprezintă salariații vor fi aleși de către delegații la Conferință ai Angajatorilor și, respectiv, ai Salariaților.

DURATA MANDATULUI

5. Durata mandatului Consiliului de Administrație este de trei ani. În cazul în care, pentru orice motive, alegerea Consiliului de Administrație nu are loc până la expirarea acestui termen, Consiliul de Administrație rămîne în funcție pînă la data la care respectivele alegeri vor avea loc.

POSTURILE VACANTE, ÎNLOCUIRILE ETC.

6. Metoda de ocupare a posturilor vacante și de numire a supleanților, precum și alte probleme similare pot fi decise de către Consiliul de Administrație cu aprobarea ulterioară a Conferinței.

CONDUCEREA

7. Consiliul de Administrație alege, la anumite intervale de timp, dintre membrii săi un președinte și doi vicepreședinți, dintre care unul trebuie să fie o persoană care să reprezinte un guvern, o persoană care să reprezinte angajatorii și o persoană care să reprezinte salariații.

PROCEDURA

8. Consiliul de Administrație își organizează independent activitatea și stabilește datele pentru reuniunile sale. O ședință specială poate avea loc în cazul în care se depune o cerere scrisă în acest sens semnată de către cel puțin 16 reprezentanți ai Consiliului de Administrație.

Articolul 8. Directorul General

1. Directorul General al Biroului Internațional al Muncii este desemnat de către Consiliul de Administrație și execută instrucțiunile Consiliului de Administrație, fiind responsabil de administrarea eficientă a Biroului Internațional al Muncii și de alte sarcini care îi sunt atribuite.

2. Directorul General sau adjunctul său va participa la toate ședințele Consiliului de Administrație.

Articolul 9. Personalul

ÎNVESTIREA ÎN FUNCȚIE

1. Personalul Biroului Internațional al Muncii este investit în funcție de către Directorul General, conform reglementărilor aprobate de Consiliul de Administrație.

2. În măsura în care este posibil, ținând cont de eficiența activității Biroului, Directorul General va selecta persoane de diferite naționalități.

3. Un anumit număr dintre aceste persoane trebuie să fie femei.

CARACTERUL INTERNAȚIONAL AL RESPONSABILITĂȚILOR

4. Responsabilitățile Directorului General și ale personalului trebuie să aibă caracter exclusiv internațional. În exercitarea atribuțiilor lor, Directorul General și personalul nu vor solicita sau primi instrucțiuni din partea oricărui guvern sau oricărei alte autorități din afara Organizației. Aceștia se vor abține de la orice acțiune care ar putea avea impact asupra poziției lor de funcționari internaționali care răspund doar în fața Organizației.

5. Fiecare Membru al Organizației se angajează să respecte caracterul exclusiv internațional al responsabilităților Directorului General și al personalului și să nu încerce să îi influențeze în exercitarea responsabilităților lor.

Articolul 10. Funcțiile Biroului Internațional al Muncii (BIM)

1. Funcțiile BIM includ colectarea și distribuirea informației care vizează toate problemele referitoare la ajustarea internațională a condițiilor economice și de muncă și, în special, examinarea subiectelor care sunt propuse spre examinare în fața Conferinței în vederea încheierii Convențiilor internaționale, precum și desfășurarea unor anchete speciale dispuse de către Conferință sau Consiliul de Administrație.

2. În afară de dispozițiile Consiliului de Administrație, BIM are următoarele atribuții:

(a) pregătește documentele pe diferite tematici de pe agenda reuniunilor Conferinței;

(b) acordă guvernelor, la solicitarea acestora, toată asistența corespunzătoare, în limitele competenței, în chestiuni privind încadrarea legilor și reglementărilor pe baza deciziilor Conferinței, îmbunătățirea practicilor administrative și a sistemelor de control;

(c) execută sarcinile cerute prin dispozițiile prezentei Constituții în legătură cu respectarea efectivă a Convențiilor;

(d) editează și emite publicații, în acele limbi în care consideră Consiliul de Administrație că e necesar, care abordează probleme de interes internațional ale industriei (economiei) și ocuparea forței de muncă.

3. În general, Biroul dispune și de alte prerogative și sarcini care îi pot fi atribuite de către Conferință sau Consiliul de Administrație.

Articolul 11. Relațiile cu guvernele

1. Departamentele guvernamentale ale oricărui dintre Membri care se ocupă de problemele economiei (industry) și ocupării forței de muncă pot comunica direct cu Directorul General prin intermediul reprezentantului guvernului respectiv din cadrul Consiliului de Administrație al Biroului Internațional al Muncii sau, în lipsa unui astfel de

reprezentant, prin intermediul unui reprezentant oficial împuternicit (qualified official) pe care guvernul îl poate desemna în acest scop.

Articolul 12. Relațiile cu organizațiile internaționale

1. Organizația Internațională a Muncii va coopera, în condițiile prezentei Constituții, cu orice organizație internațională în a cărei misiune intră coordonarea activităților organizațiilor internaționale publice cu responsabilități specializate și cu organizațiile internaționale publice cu responsabilități specializate în domenii conexe.

2. Organizația Internațională a Muncii poate lua măsuri adecvate pentru ca reprezentanții organizațiilor internaționale publice să participe la deliberările sale fără drept de vot.

3. Organizația Internațională a Muncii poate face aranjamentele corespunzătoare, în măsura în care le consideră convenabile, pentru a se consulta cu organizațiile non-guvernamentale internaționale recunoscute, inclusiv cu organizațiile internaționale ale angajatorilor, salariaților, agricultorilor și cooperativelor.

Articolul 13. Acorduri financiare și bugetare

1. Organizația Internațională a Muncii poate încheia acorduri financiare și bugetare cu Organizația Națiunilor Unite, dacă se consideră necesar.

2. Pe durata încheierii unor asemenea acorduri sau dacă, în oricare moment, niciun acord nu este în vigoare:

(a) fiecare dintre Membri va plăti cheltuielile de călătorie și de ședere ale delegaților și ale consilierilor acestora și ale reprezentanților săi care participă la reuniunile Conferinței sau Consiliului de Administrație, după caz;

(b) toate celelalte cheltuieli ale Biroului Internațional al Muncii și ale reuniunilor Conferinței sau Consiliului de Administrație vor fi plătite de către Directorul General al Biroului Internațional al Muncii din fondurile generale ale Organizației Internaționale a Muncii;

(c) modalitățile de aprobare, alocare și colectare a bugetului Organizației Internaționale a Muncii vor fi stabilite de Conferință cu o majoritate de 2/3 din voturile exprimate ale delegaților prezenți, și va prevedea aprobarea bugetului și modalitățile de alocare a cheltuielilor între Membrii Organizației de către un comitet format din reprezentanți ai Guvernului.

3. Cheltuielile Organizației Internaționale a Muncii vor fi suportate de către Membri, în conformitate cu dispozițiile în vigoare stabilite în paragraful 1 sau 2 (c) din prezentul articol.

RESTANȚELE LA PLATA CONTRIBUȚIILOR

4. Un Membru al Organizației care este în întârziere la plata contribuției sale financiare în fondul Organizației nu va avea drept de vot în cadrul Conferinței, al Consiliului de Administrație, în orice comisie, sau la alegerea membrilor Consiliului de Administrație, în cazul în care suma sa restantă este egală sau depășește suma contribuțiilor datorate de acesta pentru ultimii doi ani. În acest caz, Conferința poate, cu o majoritate de 2/3 din voturile exprimate ale delegaților prezenți, să permită unui astfel de Membru să voteze, dacă se consimte faptul că neplata se datorează unor împrejurări independente de controlul Membrului.

RESPONSABILITATEA FINANCIARĂ A DIRECTORULUI GENERAL

5. Directorul General al Biroului Internațional al Muncii răspunde în fața Consiliului de Administrație pentru cheltuielile efectuate din fondurile Organizației Internaționale a Muncii.

Capitolul II. Procedura

Articolul 14.

AGENDA PENTRU CONFERINȚĂ

1. Agenda pentru toate reuniunile Conferinței este stabilită de Consiliul de Administrație, care urmează să ia în considerare orice sugestie cu privire la ordinea de zi, care poate fi făcută de guvernul oricăruia dintre Membri sau de către orice organizație reprezentativă recunoscută în sensul articolului 3, sau de către orice organizație internațională publică.

PREGĂTIREA PENTRU CONFERINȚĂ

2. Consiliul de Administrație stabilește reguli pentru a asigura pregătirea tehnică minuțioasă și consultarea adecvată, în primul rând, a Membrilor Consiliului, prin intermediul unei conferințe pregătitoare sau în alt mod, înainte de adoptarea unei Convenții sau a unei Recomandări de către Conferință.

Articolul 15. Transmiterea agendei și a rapoartelor pentru Conferință

1. Directorul General acționează în calitate de Secretar General al Conferinței, și transmite agenda astfel, încât să ajungă la Membri cu patru luni înainte de reuniunea Conferinței, și, prin intermediul lor, delegaților non-guvernamentali, atunci când aceștia sunt desemnați.

REPREZENTANȚII GUVERNAMENTALI

2. Rapoartele privind fiecare item al agendei trebuie să fie expediate astfel, încât să ajungă la Membri în timp util și să permită o examinare adecvată înainte de reuniunea Conferinței. Consiliul de Administrație va stabili regulile de aplicare ale acestei dispoziții.

Articolul 16. Obiecții față de conținutul agendei

1. Oricare dintre guvernele Membrilor se poate formal opune includerii oricărui punct sau puncte din agendă. Motivele pentru astfel de obiecții vor fi stabilite într-o declarație adresată Directorului General, pe care o va transmite tuturor Membrilor Organizației.

2. Punctele față de care au fost făcute obiecții nu vor fi, totuși, excluse din agendă, dacă o majoritate de 2/3 din voturile Conferinței exprimate de delegații prezenți este în favoarea acceptării acestora.

INCLUDEREA DE NOI PUNCTE DE CĂTRE CONFERINȚĂ

3. Dacă Conferința decide (altfel decât în temeiul alineatului precedent) cu o majoritate de 2/3 din voturile exprimate de delegații prezenți că oricare alt subiect trebuie să fie luat în considerare de Conferință, acest subiect va fi inclus în agendă pentru ședința următoare.

Articolul 17. Responsabilii de Conferință, procedura și comisiile

1. Conferința își alege un președinte și trei vice-președinți. Unul dintre vice-președinți trebuie să fie un delegat guvernamental, unul din partea Angajatorilor și unul din partea Salariaților. Conferința își va reglementa procedura proprie și poate desemna comisii care să examineze și să raporteze asupra oricărei chestiuni.

VOTAREA

2. Cu excepția dispozițiilor contrare expres prevăzute în prezenta Constituție sau condițiile oricărei Convenții sau altui instrument care să confere competențe Conferinței sau a aranjamentelor financiare și bugetare adoptate în temeiul articolului 13, toate chestiunile vor fi decise cu o majoritate simplă a voturilor exprimate de către delegații prezenți.

CVORUMUL

3. Votarea este nulă, dacă numărul total de voturi exprimate nu întrunește jumătate din numărul delegaților prezenți la Conferință.

Articolul 18. Experții tehnici

1. Pentru orice comisie, Conferința poate desemna experți tehnici fără drept de vot.

Articolul 19. Convențiile și Recomandările

DECIZIILE CONFERINȚEI

1. Atunci când Conferința a decis adoptarea propunerilor cu privire la un punct din agendă, rămâne în sarcina Conferinței de a stabili dacă aceste propuneri vor trebui să ia forma: (a) unei Convenții internaționale, sau a (b) unei Recomandări, pentru a întruni circumstanțele în care subiectul abordat, sau un aspect al acestuia, nu este considerat ca fiind corespunzător sau adecvat la momentul dat pentru o Convenție.

NUMĂRUL DE VOTURI NECESARE

2. În ambele cazuri, pentru adoptarea unei Convenții sau a unei Recomandări, după caz, este necesară o majoritate de 2/3 din voturile exprimate de delegații prezenți la conferință.

MODIFICĂRI PENTRU CONDIȚII SPECIALE LOCALE

3. În formularea oricărei Convenții sau Recomandări cu aplicare generală Conferința va avea în vedere acele țări în care condițiile climaterice, dezvoltarea imperfectă a organizării industriale (economice), sau alte împrejurări speciale creează condiții industriale (economice) substanțial diferite și va propune modificări, dacă este cazul, care se consideră că ar putea fi necesare, pentru a satisface situația acestor țări.

TEXTE AUTENTICE

4. Două exemplare ale Convenției sau Recomandării sunt autentificate prin semnăturile președintelui Conferinței și a Directorului General. Dintre aceste exemplare, unul va fi depus în arhivele Biroului Internațional al Muncii și celălalt la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite. Directorul General va transmite o copie certificată a Convenției sau a Recomandării fiecăruia dintre Membri.

OBLIGAȚIILE MEMBRILOR ÎN RAPORT CU CONVENȚIILE

5. În cazul unei Convenții:

(A) Convenția va fi comunicată tuturor Membrilor pentru ratificare;

(B) fiecare dintre Membri se angajează să aducă Convenția în fața autorității sau autorităților de a cărei/căror competență ține problema dată, pentru adoptarea legislației sau efectuarea altor acțiuni, în termen de cel mult un an de la închiderea sesiunii Conferinței sau, în cazul în care este imposibil, din cauza unor circumstanțe excepționale, nu mai târziu de 18 luni de la închiderea sesiunii Conferinței;

(C) Membrii informează Directorul General al Biroului Internațional al Muncii despre măsurile luate în conformitate cu prezentul articol de a aduce Convenția în fața autorității sau

autorităților competente menționate, cu descrierea detaliată a autorității sau autorităților considerate a fi competente, precum și acțiunile întreprinse de acestea;

(D) dacă Membrul obține acordul autorității sau autorităților de a cărei/căror competență ține problema, acesta va comunica ratificarea formală a Convenției Directorului General și va întreprinde măsurile care ar fi putea fi necesare, pentru a face efective dispozițiile Convenției în cauză;

(E) dacă Membrul nu obține acordul autorității sau autorităților de a cărei/căror competență ține problema, Membrul nu va avea alte obligații în continuare, cu excepția faptului că va trebui să prezinte Directorului General al Biroului Internațional al Muncii, la intervale corespunzătoare, conform solicitării Consiliului de Administrație, situația legislativă și practica în ceea ce privește aspectele reglementate de Convenție, indicând măsura în care s-a dat curs implementării sau au fost făcute propuneri în acest sens față de oricare dintre prevederile Convenției prin intermediul legislației, a acțiunii administrative, a convențiilor colective sau altor modalități și să precizeze dificultățile care împiedică sau întârzie ratificarea respectivei Convenții.

OBLIGAȚIILE MEMBRILOR ÎN RAPORT CU RECOMANDĂRILE

6. În cazul unei Recomandări:

(A) Recomandarea va fi comunicată tuturor Membrilor pentru examinare în vederea ajustării acesteia în cadrul legislației naționale sau în alt mod;

(B) fiecare dintre Membri se angajează să aducă Recomandarea în fața autorității sau autorităților de a cărei/căror competență ține problema dată, pentru adoptarea legislației sau efectuarea altor acțiuni, în termen de cel mult un an de la închiderea sesiunii Conferinței sau, în cazul în care este imposibil, din cauza unor circumstanțe excepționale, nu mai târziu de 18 luni de la închiderea sesiunii Conferinței;

(C) Membrii informează Directorul General al Biroului Internațional al Muncii despre măsurile luate în conformitate cu prezentul articol pentru a aduce Recomandarea în fața autorității sau autorităților competente menționate cu prezentarea datelor despre autoritatea sau autoritățile considerate a fi competente, precum și acțiunile întreprinse de acestea;

(D) în afară de aducerea Recomandării în fața autorității sau autorităților competente menționate, Membrii nu au alte obligații suplimentare, cu excepția faptului că acestea trebuie să prezinte Directorului General al Biroului Internațional al Muncii, la intervale corespunzătoare, solicitate de Consiliul de Administrație, situația legislativă și practica în țara lor în ceea ce privește aspectele reglementate de Recomandare, indicând măsura în care s-a dat curs implementării sau au fost făcute propuneri în acest sens față de oricare dintre prevederile Recomandării, precum și modificările acestor dispoziții, după cum au fost identificate sau pot fi identificate ca fiind necesare de a fi făcute în procesul de adoptare sau aplicare a acestora.

OBLIGAȚIILE STATELOR FEDERALE

7. În cazul unui stat federal, se vor aplica următoarele dispoziții:

(A) în ceea ce privește Convențiile și Recomandările pe care guvernul federal le consimte ca fiind corespunzătoare sistemului său constituțional pentru acțiunea federală, obligațiile statului federal vor fi aceleași ca și cele ale Membrilor care nu sunt state federale;

(B) în ceea ce privește Convențiile și Recomandările pe care guvernul federal le consimte ca fiind corespunzătoare total sau parțial sistemului său constituțional mai degrabă la nivelul statelor, provinciilor sau cantoanelor constituente, decât pentru acțiunea federală, guvernul federal trebuie:

(i) să întreprindă, în conformitate cu Constituția sa și Constituțiile statelor, provinciilor sau cantoanelor în cauză, măsuri eficiente pentru a pune la dispoziția autorităților corespunzătoare federale, de stat, provinciale sau regionale aceste Convenții și Recomandări

în termen de cel mult 18 luni de la închiderea sesiunii Conferinței de federale, pentru adoptarea legislației sau alte acțiuni;

(ii) să organizeze, în colaborare cu guvernele statelor, provinciilor sau cantoanelor în cauză, consultări periodice între autoritățile federale și cele ale statelor, provinciilor sau cantoanelor, în vederea promovării în cadrul statului federal a acțiunilor coordonate privind punerea în aplicare a dispozițiilor unor astfel de Convenții și Recomandări;

(iii) să informeze Directorul General al Biroului Internațional al Muncii despre măsurile luate în conformitate cu prezentul articol pentru a aduce aceste Convenții și Recomandări în fața statului federal corespunzător, respectiv, a autorităților provinciale sau de canton care au competența de autoritate corespunzătoare, după caz, și acțiunile întreprinse de acestea;

(iv) în ceea ce privește fiecare Convenție care nu a fost ratificată, să raporteze Directorului General al Biroului Internațional al Muncii, la intervale corespunzătoare, la solicitarea Consiliului de Administrație, situația legislativă și practica federației și a statelor, provinciilor sau cantoanelor sale componente în raport cu Convenția respectivă. Totodată se va prezenta măsura în care s-a dat curs acțiunii sau au fost făcute propuneri față de oricare dintre prevederile Convenției în cadrul legislației, actelor administrative, convențiilor colective sau alte modalități;

(v) în ceea ce privește fiecare Recomandare, să raporteze Directorului General al Biroului Internațional al Muncii, la intervale corespunzătoare, solicitate de Consiliul de Administrație, situația legislativă și practica în țara lor în ceea ce privește aspectele reglementate de Recomandare, indicând măsura în care s-a dat curs implementării sau au fost făcute propuneri în acest sens față de oricare dintre prevederile Recomandării, precum și modificările acestor dispoziții, după cum au fost identificate sau pot fi identificate ca fiind necesare de a fi făcute în procesul de adoptare sau implementare a acestora.

EFECTUL CONVENȚIILOR ȘI AL RECOMANDĂRILOR FAȚĂ DE PREVEDERILE EXISTENTE MAI FAVORABILE

8. Adoptarea unei Convenții sau Recomandări de către Conferință sau ratificarea oricărei Convenții de către oricare Membru, nu va afecta în niciun caz o lege, hotărîre, cutumă sau acord care asigură condiții mai favorabile pentru salariații în cauză, decît cele prevăzute în Convenție sau Recomandare.

Articolul 20. Înregistrarea la Organizația Națiunilor Unite

1. Directorul General al Biroului Internațional va comunica Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite orice Convenție ratificată, pentru a fi înregistrată, în conformitate cu dispozițiile articolului 102 din Carta Națiunilor Unite, dar va fi obligatorie numai pentru Membrii care au ratificat-o.

Articolul 21. Convențiile neadoptate de Conferință

1. În cazul în care orice Convenție prezentată spre examinare finală în cadrul Conferinței nu acumulează 2/3 din voturile exprimate de delegații prezenți, fiecare dintre Membrii Organizației este în drept totuși să cadă de acord între ei asupra prevederilor Convenției.

2. Orice Convenție asupra căreia s-a ajuns la un astfel de acord se va comunica de către guvernele în cauză Directorului General al Biroului Internațional al Muncii și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite pentru înregistrare, în conformitate cu dispozițiile articolului 102 din Carta Națiunilor Unite.

Articolul 22. Rapoarte anuale privind Convențiile ratificate

1. Fiecare dintre Membri consimte să prezinte un raport anual Biroului Internațional al Muncii despre măsurile pe care le-a luat pentru a pune în aplicare (*to give effect*) dispozițiile

Convențiilor la care este parte. Aceste rapoarte vor respecta forma și vor conține datele pe care le va solicita Consiliul de Administrație.

Articolul 23. Examinarea și comunicarea rapoartelor

1. Directorul General va stabili, înainte de următoarea reuniune a Conferinței, un rezumat al informațiilor și rapoartelor comunicate în adresa sa de către Membri, în conformitate cu articolele 19 și 22.

2. Fiecare Membru va comunica organizațiilor reprezentative recunoscute în sensul articolului 3, copii ale informațiilor și rapoartelor comunicate Directorului General, în conformitate cu articolele 19 și 22.

Articolul 24. Interpelări privind nerespectarea Convențiilor

1. În cazul în care o asociație (industrială) a angajatorilor sau a salariaților face o interpelare în adresa Biroului Internațional al Muncii privind omisiunea unui Membru de a aplica efectiv în cadrul jurisdicției sale a unei Convenții la care este parte, Consiliul de Administrație poate comunica această interpelare în adresa guvernului împotriva căruia se face, și poate invita acest guvern să facă o declarație la acest subiect în măsura corespunzătoare.

Articolul 25. Publicarea interpelărilor

1. Dacă guvernul în cauză nu prezintă nicio declarație într-un termen rezonabil sau dacă Consiliul de Administrație consideră declarația primită ca fiind nesatisfăcătoare, acesta din urmă va avea dreptul să publice interpelarea și declarația în replică, în cazul în care a fost făcută.

Articolul 26. Plîngerile privind nerespectarea Convențiilor

1. Oricare dintre Membri are dreptul să depună o plîngere la Biroul Internațional al Muncii în cazul în care nu este satisfăcut că orice alt Membru asigură respectarea efectivă a oricărei Convenții ratificate de ambii Membri, în conformitate cu articolele precedente.

2. Consiliul de Administrație poate, în cazul în care consideră necesar, să comunice cu guvernul în cauză, în modul descris în articolul 24, înainte de a expedia plîngerea respectivă la Comisia de anchetă (Commission of Inquiry), după cum se prevede în continuare,

3. În cazul în care Consiliul de Administrație nu consideră necesar să comunice plîngerea guvernului în cauză sau, în cazul în care s-a făcut o astfel de solicitare, însă nu a fost primită o declarație în calitate de răspuns într-un termen rezonabil care să satisfacă Consiliul de Administrație, acesta din urmă poate numi o Comisie de anchetă care să se expună asupra plîngerii și să raporteze asupra acesteia.

4. Consiliul de Administrație poate adopta aceeași procedură din oficiu sau la primirea unei plîngeri din partea unui delegat la Conferință.

5. În cazul în care Consiliul de Administrație constată oarecare probleme ce derivă din prevederile articolului 25 sau 26, guvernul în cauză, dacă nu a fost deja reprezentat cu privire la acest subiect, are dreptul să trimită un reprezentant pentru a lua parte la lucrările Consiliului de Administrație pe durata examinării chestiunii în cauză. Guvernul în cauză va fi informat despre data la care problema în cauză va fi pusă în examinare.

Articolul 27. Cooperarea cu Comisia de Anchetă

1. Membrii se angajează ca, în cazul expedierii unei plîngeri la Comisia de anchetă, conform articolului 26, în care sunt vizați direct sau indirect, să pună la dispoziția Comisiei toate informațiile care țin de obiectul plîngerii aflate în posesia lor.

Articolul 28. Raportul Comisiei de anchetă

1. În cazul în care Comisia de anchetă a admis integral plîngerea, aceasta întocmește un raport care conține constatările sale referitoare la toate chestiunile de fapt relevante pentru determinarea problemei între părți, precum și recomandările pe care le consideră necesare de a fi întreprinse pentru a satisface cerințele plîngerii și termenul de executare a acestora.

Articolul 29. Acțiunea referitoare la raportul Comisiei de anchetă

1. Directorul General al Biroului Internațional al Muncii va comunica raportul Comisiei de anchetă Consiliului de Administrație și fiecărui dintre guvernele vizate în plîngerea respectivă, și va dispune publicarea acestuia.

2. Fiecare dintre guvernele vizate vor informa în termen de trei luni Directorul General al Biroului Internațional al Muncii dacă acceptă sau nu recomandările cuprinse în raportul Comisiei; iar în caz de refuz, dacă acesta [guvernul vizat] propune să remită plîngerea Curții Internaționale de Justiție .

Articolul 30. Neprezentarea Convențiilor sau Recomandărilor autorităților competente

1. În cazul în care un Membru nu a întreprins măsurile impuse de paragrafele 5 (b), 6 (b) sau 7 (b) (i) din articolului 19 cu privire la o Convenție sau Recomandare, orice alt Membru are dreptul să adreseze problema dată Consiliului de Administrație. Dacă Consiliul de Administrație constată că a avut loc o astfel de omisiune, aceasta va raporta problema în cadrul Conferinței.

Articolul 31 Deciziile Curții Internaționale de Justiție (CIJ)

1. Decizia Curții Internaționale de Justiție privind o plîngere sau o chestiune care a fost depusă pe rol în conformitate cu articolul 29 este definitivă.

Articolul 32 Deciziile Curții Internaționale de Justiție

1. Curtea Internațională de Justiție poate admite, modifica sau respinge oricare dintre concluziile sau recomandările Comisiei de anchetă, dacă este cazul.

Articolul 33. Omisiunea de a respecta recomandările Comisiei de anchetă sau ale CIJ

1. În cazul în care un Membru nu a efectuat în termenul indicat, dacă este cazul, recomandările cuprinse în raportul Comisiei de anchetă sau în decizia Curții Internaționale de Justiție, după caz, Consiliul de Administrație poate recomanda Conferinței să decidă după cum va considera mai corect și potrivit (wise and expedient), asigurarea respectării acestora.

Articolul 34. Respectarea recomandărilor Comisiei de anchetă sau CIJ

1. Guvernul restant poate, în orice moment, să informeze Consiliul de Administrație despre măsurile întreprinse pentru a se conforma recomandărilor Comisiei de anchetă sau deciziei adoptate de Curtea Internațională de Justiție, după caz, și poate solicita să fie constituită o Comisie de anchetă pentru a verifica contestația sa. În acest caz, se vor aplica dispozițiile articolelor 27, 28, 29, 31 și 32, iar, dacă raportul Comisiei de anchetă sau decizia Curții Internaționale de Justiție este în favoarea guvernului restant, Consiliul de Administrație va dispune imediat încetarea oricărei acțiuni întreprinse în conformitate cu articolul 33.

Capitolul III. Dispoziții generale

Articolul 35. Aplicarea Convențiilor asupra teritoriilor nemetropolitane

1. Membrii se angajează să aplice Convențiile pe care le-au ratificat, în conformitate cu dispozițiile prezentei Constituții, pe teritoriile nemetropolitane pentru ale căror relații internaționale sunt responsabile, inclusiv orice teritorii care se află sub control și pentru care acestea dețin autoritate de administrare, cu excepția cazului în care dispozițiile materiale ale Convenției se includ în atribuțiile de auto-administrare sau dacă Convenția este inaplicabilă, din cauza condițiilor locale sau acestea fac obiectul unor modificări necesare pentru a adapta Convenția la condițiile locale.

2. Fiecare Membru care ratifică o Convenție trebuie, cât mai curînd posibil după ratificarea acesteia, să comunice Directorului General al Biroului Internațional al Muncii o declarație prin care să indice măsura în care acesta se obligă ca dispozițiile Convenției să fie puse în aplicare în teritoriile altele decît cele menționate la alineatele 4 și 5 de mai jos, și să ofere datele necesare după cum vor fi indicate în Convenție.

3. Fiecare membru care a comunicat o declarație în virtutea paragrafului precedent poate, la anumite perioade, conform condițiilor stabilite în Convenție, să comunice o nouă declarație prin care să modifice condițiile oricărei declarații anterioare și prin care precizeze poziția sa actuală față de teritoriile respective.

4. În cazul în care prevederile (subject-matter) Convenției țin de competența administrației autonome a unui teritoriu nemetropolitan, Membrul responsabil pentru relațiile internaționale ale acestui teritoriu va aduce la cunoștință Convenția administrației acestui teritoriului, cât mai curînd posibil, în vederea adoptării legislației sau efectuarea altor acțiuni de către această administrație. Ulterior, Membrul, de comun acord cu administrația teritoriului poate comunica Directorului General al Biroului Internațional al Muncii o declarație de acceptare a obligațiilor Convenției în numele acestui teritoriu.

5. O declarație de acceptare a obligațiilor prevăzute de orice Convenție poate fi comunicată Directorului General al Biroului Internațional al Muncii:

(A) de doi sau mai mulți Membri ai Organizației privind orice teritoriu care este sub autoritatea lor comună; sau

(B) de către orice autoritate internațională responsabilă de administrarea unui teritoriu, în virtutea Cartei Națiunilor Unite sau în alt mod, în ceea ce privește un asemenea teritoriu.

6. Acceptarea obligațiilor unei Convenții în virtutea alineatului 4 sau 5 implică acceptarea, în numele teritoriului în cauză a obligațiilor prevăzute de dispozițiile Convenției, precum și obligațiile asumate în baza Constituției Organizației care se aplică asupra Convențiilor ratificate. O declarație de acceptare poate specifica anumite modificări ale prevederilor Convențiilor, conform necesității de a adapta Convenția la condițiile locale.

7. Fiecare Membru sau autoritate internațională care a comunicat o declarație în virtutea alineatului 4 sau 5 al prezentului articol poate, la anumite perioade, conform prevederilor Convenției, să comunice o nouă declarație prin care să modifice condițiile oricărei declarații anterioare sau să înceteze acceptarea obligațiilor Convenției asumate în numele teritoriului în cauză.

8. În cazul în care obligațiile unei Convenții nu sunt acceptate în numele unui teritoriu conform alineatului 4 sau 5 din prezentul articol, Membrul sau Membrii, sau autoritatea internațională în cauză trebuie să raporteze Directorului General al Biroului Internațional al Muncii despre situația legislativă și practica din acest teritoriu în ceea ce privește aspectele reglementate de Convenție. Totodată, raportul va prezenta măsura în care au fost puse în aplicare sau s-au făcut propuneri în acest sens, oricare dintre prevederile Convenției în cadrul legislației, a actelor administrative, convențiilor colective sau în alte moduri și se vor menționa dificultățile care împiedică sau întîrzie acceptarea respectivei Convenții.

Articolul 36. Modificările la Constituție

1. Modificările la prezenta Constituție adoptate de Conferință cu o majoritate de 2/3 din voturile exprimate de delegații prezenți vor intra în vigoare (shall take effect) atunci când vor fi ratificate sau acceptate de către 2/3 din membrii Organizației, inclusiv 5 din cei 10 Membri, reprezentanții cărora fac parte din Consiliul de Administrație în calitate de membri ai statelor cu cea mai mare importanță industrială, în conformitate cu articolul 7 (3) al prezentei Constituții.

Articolul 37. Interpretarea Constituției și a Convențiilor

1. Orice întrebare sau neînțelegere privind interpretarea acestei Constituții sau a oricărei Convenții ulterioare la care au ajuns Membrii, în conformitate cu dispozițiile prezentei Constituții, va fi deferită pentru a fi decisă de Curtea Internațională de Justiție.

2. Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. 1 al prezentului articol, Consiliul de Administrație poate să elaboreze și să prezinte Conferinței pentru aprobare dispoziții privind constituirea unui tribunal care să examineze în regim de urgență orice litigiu sau întrebare referitoare la interpretarea unei Convenții date în competența acestuia de către Consiliul de Administrație sau în conformitate cu prevederile Convenției. Hotărârile executorii sau avizele consultative ale Curții Internaționale de Justiție sînt obligatorii pentru orice tribunal, constituit în temeiul prezentului alineat. Deciziile adoptate de tribunalul menționat vor fi diseminate membrilor Organizației, iar orice observații cu privire la aceasta vor fi prezentate în fața Conferinței.

Articolul 38. Conferințele regionale

1. Organizația Internațională a Muncii poate convoca conferințe regionale și înființa, după caz, agenții regionale care să promoveze obiectivele și scopurile Organizației.

2. Competențele, funcțiile și procedura conferințelor regionale vor fi reglementate prin dispoziții elaborate de Consiliul de Administrație și prezentate Conferinței Generale pentru aprobare.

Capitolul IV. Dispoziții tranzitorii

Articolul 39. Statutul juridic al Organizației

1. Organizația Internațională a Muncii are personalitate juridică deplină și, în special, capacitatea de:

- (a) a contracta;
- (b) a dobîndi și de a înstrăina bunuri imobile și mobile;
- (c) a institui proceduri legale.

Articolul 40. Privilegiile și imunități

1. Organizația Internațională a Muncii se bucură pe teritoriul fiecăruia dintre Membrii săi de privilegiile și imunitățile necesare pentru realizarea scopurilor sale.

2. Delegații la Conferință, membrii Consiliului de Administrație, Directorul General și funcționarii Biroului se bucură, de asemenea, de privilegiile și imunitățile necesare pentru exercitarea independentă a funcțiilor lor în legătură cu Organizația.

3. Aceste privilegii și imunități vor fi reglementate într-un acord separat elaborat de Organizație în vederea acceptării sale de către statele membre.

ANEXĂ

Declarația cu privire la obiectivele și scopurile OIM (Declarația de la Philadelphia)

Conferința Generală a OIM, reunită în a 26-a sesiune, în Philadelphia, adoptă, azi 10 mai 1944, prezenta Declarația cu privire la obiectivele și scopurile OIM, precum și la principiile care ar trebui să inspire politica membrilor săi.

I.

Conferința reafirmă principiile fundamentale pe care se bazează Organizația și, în special, că:

- (a) munca nu este o marfă;
- (b) libertatea de exprimare și de asociere sunt esențiale pentru un progres continuu;
- (c) sărăcia, oriunde există, constituie o amenințare pentru bunăstarea tuturor;
- (d) lupta împotriva sărăciei trebuie să se desfășoare fără răgaz (*with unrelenting vigour*), în fiecare stat, și prin efort internațional continuu și de comun acord (*concerted*) în care reprezentanții salariaților și ai angajatorilor se bucură de un statut egal cu cel al guvernelor, iau parte la discuții libere și la luarea deciziilor democratice în vederea promovării bunăstării comune.

II.

Considerând că experiența a demonstrat pe deplin caracterul adevărat al celor stabilite în Constituția OIM, potrivit căroră o pace durabilă poate fi stabilită doar dacă se bazează pe justiția socială, Conferința afirmă că:

- (a) toate ființele umane, indiferent de rasă, credință sau sex, au dreptul să se bucure atât de bunăstarea lor materială, cât și de dezvoltarea lor spirituală în condiții de libertate și demnitate, de securitate economică și șanse egale;
- (b) crearea condițiilor în care aceasta să fie posibilă trebuie să constituie obiectivul central al politicii naționale și internaționale;
- (c) toate politicile naționale și internaționale și măsurile, în special, cele cu caracter economic și financiar, ar trebui să fie judecate în această lumină și acceptate numai în măsura în care acestea pot fi adoptate ca să promoveze și să nu împiedice realizarea acestui obiectiv fundamental;
- (d) ține de responsabilitatea OIM să analizeze și să ia în considerare toate politicile și măsurile economice și financiare internaționale în lumina acestui obiectiv fundamental;
- (e) în îndeplinirea sarcinilor care îi sunt încredințate, OIM, apreciind toți factorii economici și financiari relevanți, poate include în deciziile și recomandările sale orice dispoziții pe care le consideră adecvate.

III.

Conferința recunoaște obligația solemnă a OIM de a încuraja printre națiunile lumii programe care vor duce la:

- (a) asigurarea deplină cu locuri de muncă și creșterea nivelului de trai;
- (b) încadrarea în muncă a salariaților în funcțiile în care aceștia să poată avea satisfacția de a-și manifesta abilitățile și realizările în măsură deplină și să aducă contribuția lor pe cât de bine posibil pentru binele comun;
- (c) prevederea, ca mijloc pentru atingerea acestui scop și în conformitate cu garanțiile adecvate pentru toate părțile implicate, facilităților pentru instruirea și transferul forței de muncă, inclusiv migrația cu scop de angajare și de stabilire;

(d) politicile privind salariile și veniturile, orele și alte condiții de muncă calculate pentru a asigura o cotă echitabilă din rezultatele progresului pentru toți și un minim de existență pentru toți salariații și cei care au nevoie de o astfel de protecție;

(e) recunoașterea efectivă a dreptului de negociere colectivă, cooperarea partenerilor sociali pentru îmbunătățirea continuă a eficienței productive, precum și colaborarea salariaților și a angajatorilor în sfera pregătirii și aplicării măsurilor sociale și economice;

(f) extinderea măsurilor de protecție socială pentru a oferi un venit de bază pentru toți cei care au nevoie de protecție socială și de îngrijire medicală corespunzătoare;

(g) protecția adecvată a vieții și sănătății salariaților din toate domeniile de activitate;

(h) asigurarea bunăstării copiilor și protecția maternității;

(i) asigurarea unui nivel adecvat de nutriție, locuință, facilități pentru recreare și cultură;

(j) asigurarea egalității de șanse în domeniul educației, alegerii și exercitării profesiei.

IV.

Având încrederea că utilizarea deplină și mai largă a resurselor de producție mondiale necesare pentru realizarea obiectivelor stabilite în prezenta Declarație pot fi asigurate prin acțiuni eficiente naționale și internaționale, inclusiv prin măsuri pentru a extinde producția și consumul, pentru a evita fluctuațiile economice grave, pentru a promova progresul economic și social al regiunilor mai puțin dezvoltate ale lumii, pentru a se asigura o mai mare stabilitate a prețurilor la nivel mondial ale produselor primare, precum și pentru a promova un volum extins și constant al comerțului internațional, Conferința acceptă cooperarea deplină a OIM cu organismele internaționale cărora le poate fi încredințată responsabilitatea pentru această sarcină importantă și pentru promovarea sănătății, educației și bunăstării tuturor popoarelor.

V.

Conferința afirmă că principiile enunțate în prezenta Declarație sunt pe deplin aplicabile tuturor popoarelor de pretutindeni și că, în timp ce modul de aplicare a acestora trebuie să fie determinat, avându-se în vedere stadiul de dezvoltare socială și economică atins de fiecare popor, aplicarea progresivă a acestora la popoarele care sunt încă dependente, precum și a celor care au obținut deja auto-guvernare, este o chestiune de îngrijorare pentru întreaga lume civilizată.

Modificările la Constituție

Textul original al Constituției, elaborat în 1919, a fost modificat prin Amendamentul din 1922, care a intrat în vigoare la 4 iunie 1934; Instrumentului de modificare din 1945 care a intrat în vigoare la 26 septembrie 1946; Instrumentului de modificare din 1946, care a intrat în vigoare la 20 aprilie 1948; Instrumentului de modificare din 1953, care a intrat în vigoare la 20 mai 1954; Instrumentului de modificare din 1962, care a intrat în vigoare la 22 mai 1963; și Instrumentului de modificare din 1972, care a intrat în vigoare la data de 1 noiembrie 1974.